

finglich Bñā. P. 3, 20, 22. — Vgl. प्रमुखे unter प्रमुख.

प्रमुच (von मुच् mit प्र) m. N. pr. eines Rshi MBh. 12, 7595. Mān. P. 75, 25. fg. — Vgl. प्रमुच und Verz. d. B. H. 126, 1.

प्रमुच (wie eben) m. = प्रमुच MBh. 13, 7112. HARIV. LANG. I, 514. R. in Verz. d. B. H. 122, 6.

प्रमुद् (1. प्र + मुद्) f. Freude, Lust; Liebeslust RV. 9, 113, 11. VS. 30, 10. 39, 9. CAT. Br. 14, 7, 4, 11. शुभा तु पार्थिवस्यैतत्संवर्तः प्रमुदं गतः MBh. 14, 158. मृन्येन मत्प्रमुदः कल्पयस्व RV. 10, 10, 12. adj. froh CKDa. angeblich nach AK.

प्रमुदित 1) partic. adj. s. u. मुद् mit प्र. — 2) f. सा Bez. einer der 10 Bhūmi bei den Buddhisten Vāṇi zu H. 233. — 3) n. N. einer der 8 Vollkommenheiten im Sāṃkhya GAUP. zu SĀMĀHJA. 51. Vgl. प्रमोद, प्रमोदमान, सदाप्रमुदित.

प्रमुदितप्रलम्बसुनयन (प्र°-प्र°-सु°) m. N. pr. eines Gandharva RĀGA VJUTP. 88.

प्रमुदितवदन (प्र° + वदन) f. ein best. Metrum, 4 Mal — — — — — COLEBR. Misc. Ess. II, 160 (VII, 10). Ind. St. 3, 382.

प्रमुषित partic. von मुष् mit प्र; f. °ता eine Art Räthsel Verz. d. Oxf. H. 204, a, 28.

प्रमू s. म्र°. Wird von Sās. auf मुह् zurückgeführt, aber wohl eher von मुल् abzuleiten.

प्रमृगम् (1. प्र + मृग) adv. gaṇa तिष्ठद्वादि zu P. 2, 1, 17.

प्रमृग्य (von मृग् mit प्र) adj. aufzusuchen so v. a. besonders geeignet zu (dat.): संपन्नस्य विषयं परस्य यापात्प्रमृग्यं विज्ञाय राज्ञा Kām. Nitis. 13, 4.

प्रमृणौ (von मृण, मृण् mit प्र) adj. zerstörend RV. 10, 103, 4. यमो राज्ञी प्रमृणाभिः देवीभिः Comm.) पुनातु मा TBr. 1, 4, 8, 6.

प्रमृत (von मृत् mit प्र) 1) partic. adj. gestorben, todt: प्रमृते मयि — पुत्रदारादि नञ्जति MBh. 3, 10370. प्रमृत = मृतरित TRK. 3, 1, 12; der Text hat प्रस्तृत, die Corrigg. प्रसृत, der Index aber प्रमृत. — 2) n. Tod: दुर्भित्तदेव दुर्भित्तं क्लेशात्क्लेशं भयाद्भयम्। मृतेभ्यः प्रमृतं (v. l. प्र-मृता) याति दुरिद्राः पापकर्मिणः ॥ 12, 6747 = 12140 = Mān. P. 14, 18, 19. bildliche Bez. des Ackerbaues (vgl. हिमाप्रायां पराधीनां कृषिं यत्नेन वर्जयेत् M. 10, 83) M. 4, 4, 5 = Bñā. P. 7, 11, 18, 19.

प्रमृतक (von प्रमृत) adj. todt Bñā. P. 5, 14, 16.

प्रमृशौ (von मृश् mit प्र) adj. antastend VS. 16, 36.

प्रमृष्य (von मृष् mit प्र) partic. fut. pass.; s. म्र°.

प्रमेय (von मा mit प्र) adj. was zu messen, zu ergründen, sicher zu erkennen. zu beweisen ist; n. ein Object richtigen Erkennens, das zu Beweise Gaup. zu SĀMĀHJA. 3. ईशानाय प्रमेयाय MBh. 8, 1449. COLEBR. Misc. Ess. I, 266. SĀMĀHJA. 4. Gīt. 1, 4. PRAB. 112, 1. VRDINTAS. (Allah.) No. 15. Schol. zu Kap. 1, 108. KULL. zu M. 1, 111. MADHUS. in Ind. St. 1, 18, 5 v. u. Am Ende eines adj. comp. f. सा Verz. d. Oxf. H. 173, b, 1 v. u. म्र° (s. auch bes.) MBh. 1, 157. 178. 3, 14637. 5. 1850. N. 16, 24. R. 1, 32, 18. Spr. 2706.

प्रमेयकमलमार्तण्ड (प्र°-क°+मा°) Titel einer Schrift HALL 162. Verz. d. Oxf. H. 247, a, 23.

प्रमेयत्व n. nom. abstr. von प्रमेय TARKAS. 38.

प्रमेह (von मिल् mit प्र) m. Harnkrankheit; so heissen alle Krankheiten, welche sich in veränderter Beschaffenheit des Harns zu erkennen geben, Suṣa. 1, 271, 15. 2, 76, 17. fgg. VĀRĀH. Bñā. S. 67, 7. Verz. d. B. H. No. 929. 963. 965. 967. 973. WISE 359. H. 470. VJUTP. 220.

प्रमेहिन् (von प्रमेह) adj. an einer Harnkrankheit leidend Suṣa. 1, 87, 2. 271, 17. 274, 9. 11. 2, 76, 18.

प्रमोक्तव्य (von मुच् mit प्र) adj. freizulassen, freizugeben MBh. 7, 6563.

प्रमोत् (von मोत् mit प्र) m. 1) das Fahrenlassen, Verlieren: अपि पु-प्यप्रमोत्तेषां सर्वाः प्रहृदिता लताः R. GOAR. 2, 123, 6. — 2) Loslassung, Befreiung; Erlösung: नीलषण्ड° MBh. 13, 5993. सुमीवप्रहृणं चैव प्रमो-त्तश्च R. GOAR. 1, 4, 111. आपद्धर्म° BRAHMA. 2, 26. MBh. 6, 1954. प्राज्ञस्य मूढस्य च जीवितान्ते नास्ति प्रमोत्तो ऽत्तकसत्कृतस्य 8, 1731. 13, 226. 13. 4840. — Vgl. वीर°.

प्रमोत्तण (wie eben) n. Befreiung, Bez. des Endes einer Finsterniss VĀRĀH. Bñā. S. 3, 62.

प्रमोचन (von मुच् mit प्र) 1) adj. f. ई befreiend von: सर्वपाप° MBh. 3. 7007. 8008. 8031. 12, 9456. 13306. 13, 3882. 7663. HARIV. 27. Mān. P. S. 638, Z. 12. — 2) f. ई eine Gurkenart ĠAṬṬH. im CKDa. — 3) n. a) das Vonstichgeben, Entlassen: वाप्य° das Thränenvergessen MBh. 1. 659. — b) das Freimachen, Befreien von: म्रुधुधिवारुन° VID. 318. पाप° KULL. zu M. 11, 142. नन्ददिशोक° Verz. d. Oxf. H. 27, a, 24.

प्रमौत eine best. Krankheit AV. 9, 8, 4. Viell. von मीच्.

प्रमोदै (von मुद् mit प्र) m. 1) Lust, grosse Freude AK. 1, 1, 4, 42. H. 316. HALĀ. 1, 123. VS. 20, 6. KATHOP. 1, 28. TAITT. UP. 2, 5. MBh. 7, 2711. 13, 5799. R. GOAR. 1, 4, 28. 135. 4, 33, 30. MRĀKṢ. 43, 19. 113, 5. RAGH. 3. 19. Spr. 433 (am Ende eines adj. comp. f. सा). 737. v. l. 2054. 2477. 2326. v. l. 3167. KATHĀS. 17, 72. 170. 23, 221. 38, 161. 42. 195. RĪGĀ-TAR. 5, 364. Bñā. P. 3, 4, 10. 28, 34. 5, 1, 29. PRAB. 57, 11. SĪH. D. 31, 10. 47. 10. 80, 13. Z. d. d. m. G. 14. 572, 10. DHŪRTAS. 83, 14. Verz. d. B. H. No. 1143 (pl.). म्र° M. 3, 61 = MBh. 13, 2487. सप्रमोदम् adv. DHŪRTAS. 78. 16. 90, 9. 92, 5. Eine der acht Vollkommenheiten im Sāṃkhya TATTVA. 37. 41. GAUP. zu SĀMĀHJA. 51 (neutr.). personif. HARIV. 9531. als Kind Brahman's VP. 50, N. 2. — 2) ein starker Wohlgeruch (vgl. आमोद) Bñā. P. 2, 6, 2. — 3) N. pr. eines Wesens im Gefolge des Skanda MBh. 9, 2567. eines Nāga 1, 2152. eines Mannes RĪGĀ-TAR. 4, 512. — 4) N. des 4ten Jahres im 60jährigen Jupitercyclus VĀRĀH. Bñā. S. 8, 29. Journ. of the Am. Or. S. 6, 180. — Vgl. प्रमाण°.

प्रमोदक (vom caus. von मुद् mit प्र) m. eine best. Körnerfrucht (पाष्टि-का) Suṣa. 1, 73, 4. 195, 15.

प्रमोदन (vom simpl. und caus. von मुद् mit प्र) 1) adj. erfreuend, von Vishṇu MBh. 13, 7005. — 2) n. a) das Sichfreen, Frohsin MBh. 14, 1035. सप्रमोदनम् adv. DHŪRTAS. 87, 8 wohl fehlerhaft für सप्रमोदम्. — b) das Erfreen MBh. 7, 1451. 8, 709.

प्रमोदमान (partic. praes. von मुद् mit प्र) n. Bez. einer der 8 Vollkommenheiten im Sāṃkhya GAUP. zu SĀMĀHJA. 51. — Vgl. प्रमुदित, प्रमोद, सदाप्रमुदित.

प्रमोदित (partic. vom caus. von मुद् mit प्र) m. Bein. Kuvera's H. 4. 38. ÇABDAM. im CKDa.